

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 2 frt 50 kr., egy óra 1 frt.

Megjelenik mindennap.
vasárnap kivételével.

A szerkesztését felelős
Kutasi Imre
kiadó s laptulajdonos

Szerkesztőség Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet)
Kiadóhivatal Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint)
Hirdetések a legmérsékeltőbb árszámítás mellett vétetnek fel
Egyes szám 4 kr.

Egy okos szó.

Debreczen, november 24.

Az obstrukció egyetlen feladata mozgósítani az utcát. Ez volt az oka, hogy százával vitték fel az ifjúságot a képviselőház karzatára, felgyulasztani ártatlan és tapasztalatlan szívében a politikai szenvedélyek lángját. A magyar képviselőház tekintélyét meggyalázó jelenetek, a tüzet okádó indulatoknak szilaj kitörése; az 1848-iki törvények lábbaltaposása, mindez arra való volt, hogy tüzet fogjon a karzat s kivigye a gyújtó csávékat a főváros utcáira.

Abban a pillanatban tisztában voltunk, hogy az obstrukció idefajult mikor meggyőződünk arról, hogy az ellenzéki akció tábori főnöke Polónyi Géza. Ő a kinek az utca mozgósításában már gazdag tapasztalatai vannak; ő a ki maga sohasem vinné becses bőrét vásárba és aligha tárná ki mellét, mint Herman Ottó tette, a hatalom szuronyának.

Bánffy kormányzata alatt kimentek divatból az utcái demonstrációk, de nem egyszer ünnepeit az utca, örömteljes nemzeti ünnepeken.

Polónyi uréknak nagyon fájhatott ez az állapot. A vármegyék és városok egy másután szállottak sikra az obstrukció vitézei ellen s a közvéleménynek az a része, a mely az utcákra szereti vinni érzelmeit, közönyös és jéghideg maradt.

Képzeltetni tehát azt a hirtelen és

váratlan örömet, az utca megmozgatásának ama boldog sejtelmét, a mely elfogta a „vezérkart“ a hadügyminiszter rendeletének néhány sora miatt.

Meg lett az anyag, a bálás, izgató, az obstrukciót felvillanyozó vita-anyag: a rendőri brutalitások, vének folyása, az ifjúság megkínzásának sötét képei.

De a mig mindenki: ujságok tulzott közleményei ép úgy, mint ellenzéki szónokok beszédei, törvényesítik az utcai demonstrációt és buzdítják az ifjúságot, hogy érzelmeinek — forró vízzel, szemetes ládák dobálásával és közáporral — tovább is kifejezést adjon, egy férfi, a kinek politikai érzelmeihez a kétségnek még árnyéka sem férközhetik, egy férfi, a kinek, mint publicistának, szava messze hallik s a kinek írói fényességei előtt meghajlik az ifjúság: Rákosi Jenő egy okos szót mond az ifjúság megnyugtására, lecsendesítésére, felvilágosítására.

E nyilatkozatában sok van, a miben a kormány és a szabadelpvűpárt a maga tényeinek igen erős bírálatát láthatja; de ez bennünket nem akadályozhat meg annak kijelentésében, hogy oly pillanathban, mikor mindenki a szenvedélyekre apellál s a pártgyűlölet az elméket elvakította, okos, higgadt, hazafias intéseivel hozzájárult ahhoz, hogy az ifjúság, a melyre a haza jövőjének gondja vár, visszaadassék nemes hivatásának s visszatérjen könyveikhez s családi köréhez.

Rákosi Jenő nem arra inti a fiatal-

ságot, hogy az utcai tüntetések veszedelmes utján járjon, hogy veszélyeztesse testi épségét s pionirja legyen a rend fel-forgatására törő a mások vagyonára áhító s az eszmék helyett feszítővasakkal felfegyverzett csőcselék előtérbe lépésének.

De az ifjúsághoz szólva, Rákosi az obstrukciót is elítéli. Elítéli, mert látja, hogy kitűzött célját úgy sem éri el, mert a kiegyezési javaslatokon úgy sem változathat, mert a Ház többsége el van határozva, hogy rendkívüli intézkedések árán is megmentik az országot a gazdasági válság pusztításaitól s az állami rend teljes nihilizmusától.

A Polónyi Gézáék szemforgatva szónokolják: mikor az ifjúság eljenez és abczugol, minden tömegekbe verődve, az utcák forgalmát akadályozzák, mikor egyes képviselőket gyalázó szavakkal illet, mikor ködöbással üdvözli a rendőrséget, akkor polgári jogaival él és érzelmeit nyilvánítja.

De valóban nem volna más módja annak, hogy az ifjúság kifejezze érzelmeit? Nem tarthat gyűléseket, nem szerkeszthet feliratokat? Az utcára kell vinni hazafiságát, politikai szolgálatába kell állania a világ legfrivolabb és leglelküismeretlenebb obstrukciójának, a melytől elfordul az egész ország és a mely ellen nap-nap után foglal állást a közvélemény vármegyék, városok tanácskozási termében?

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA

A SORS!

*Teljes boldogság nincsen a világon!
Az egyenlítő arról álmodoz:
Mi jó lehet most az északi sarknak,
Jéghegyek usznak a lábaihoz!*

*Az észak-sark meg felsőhajt magában:
Óh, nyomoru lét, hogy meguntalak!
Az egyenlítő, bezzeg boldog, ottan
Mézes gerezdek vadon hajtanak!*

*Nekünk mézes gerezdek lángborával
Van teleöntve pezsgős poharunk,
Jeget teszünk belé ezüst kanállal
És — szomorú nótákat huzatunk!*

Szavay Gyula.

A lövés.

Irta: Szabéné Nogáll Janka.

Mikor lementem az ebédlőbe, már mindenki reggelinél ült. Klára néni simára lefésült hajával, egyszerű és méltóságteljes házi ruhájában a kávémasina mellett öröködött,

szinte számlálgatta azokat a lassu, tompa esepenéseket, melyekkel az ő aromás kávéja le-szűrődött.

Zsiga bácsi a tegnapi ujságot olvasta és Teri, az üde kis falusi lány, szintén valami tegnap félbenhagyott történetet akart kiolvasni a Bárdi Pál szeméből.

Ez a Bárdi a gazdasági irnok volt, kinek tudvalevőleg a kenyérszeldelésen és gyufa gyújtáson kívül kötelessége a kasznár-kisaszszonynak udvarolni.

Nemesak holdfényes estéken, mikor nem is olyan nehéz, hanem a fázós, ködös őszi napokon is.

Szép, erős barna fiú volt. Szelte a kenyeret, gyujtogatta a gyufát és udvarolgatott kenyér golyócskák és elhasznált gyufaszálak segítségével, de azért mindennap borotválkozott, többrendbeli nyakkendőt tartott. Volt egy monoklija is, sőt egy fehér czilindere, melyet azonban még vasárnap sem viselt. Szóval veszedelmes nagyvilági hajlamok lappangtak benne.

Terikét egy holdfényes estén hódította meg és a kis kasznárlány, ki a monokliról és czilinderről mit sem tudott, egy olyan örökké-tartó nagy boldogságot alapított a Bárdi Pál borotvált állára, milyennel pedig okos lányok

csak egy teljesen kifejlett körszakállt tisztelhetnek meg.

Mikor lementem, ezek már együtt voltak a reggeliző asztal körül, mely szokatlan pompával volt megterítve. Az asztal közepén ott diszlett az a himzett, asztalfutónak nevezett kintő-eszköz, a mi verejtékes aggodalomra itéli a háziasszonyt és gyötrelmes vigyázatra riaszt mindenkit: himzett virágaival, furesz madaraival könyörtelenül elpusztítva mindent, a mit az asztalfutók előtt való időben kedélyesnek, vagy „fesztelennek“ neveztek.

A hol ilyen van, ott vendégnek is kell lenni.

— Igen — mondta Klára néni. — Vera tegnap este megérkezett.

— Sokáig marad?

— Isten tudja . . .

Mialatt e néhány szót váltottuk, az én szemem Bárdi Pálra tévedt, Klára nénié Terikére, aztán nyugtalanul csapott össze ez a két tekintet.

Klára néni eközben felállott és olyan furcsán, nyugtalanul tett-vett, hogy nekem, Isten tudja miért, egy bolondos hasonlat jutott az eszembe.

Volt rajta valami, a mi a tyukra emlé-

Lemondó és új miniszterek Hírlik, hogy B á n f f y megunva a folytonos ostromlást, l e m o n d a n i készül s utódjául C s á k y Alben grófot emlegetik. E hír azonban meg-erősítésre vár.

Goluchovszky tegnap délután Budapestre érkezett, — itt időzése kétségkívül összefügg K r i e g h a m m e r l e m o n d á s á v a l és az új h a d ü g y m i n i s z t e r k i n e v e z é s é v e l .

Beljebb! Az ellenzék a mánornak abba a stádiumába jutott, a mikor mindegy már neki, hogy mi lesz. Ugy tesz, mint a borozó kompánia: — egyre beljebb meg. Hát ma beljebb mentek annyira, hogy a katóságoknak és bíróságoknak mentek neki. Az ülés elején Polónyi, az ülés végén Rakovszky venták bele az obstrukcióba azokat az intézményeket, a melyeknek pedig a pártviszályoktól menteknek, a sivár politikai küzdelmeken felül állóknak kellene maradniok. De az obstrukciónak már semmi sem szent az országban. Romboló munkájában fektelenül, önkívületben halad mind beljebb, beljebb . . .

Országgyűlés.

November 23-án

A tenger háborog még is. A bosszuvágy hősök nem nyugszanak bár S z i l á g y i Dezső ül az elnöki dobogón és esendben nyilik meg az ülés. — Az elnöké volt az első szó.

— Megnéztem a tegnapi gyorsírói jegyzeteket, hogy meggyőződjem, mondott-e a belügyminiszter ur olyat, a mi a Házat sértené. Ilyen sértő kifejezést a gyorsírói jegyzetekben nem találtam és a miniszter ur is kijelentette, hogy ilyesmit mondott.

— E l h a z u d t á k ! — tombolnak balról.

Keményen, erélyesen szól az elnök.

— Az urak roppantul érzékenyek. Az urak tévedésben vannak, ha azt hiszik, hogy a gorombáskodás előjoguk. Ha ezen az olda-

keztetett. Mintha csapkodná a szárnyait, nyujtogatná a nyakát, keresné, védné, rejtegetné a csibéit . . . Fönn, olyan messze, hová a szem soha, csak az anyai éles ösztön lát, egy szép, gonosz héja libegteti a szárnyait . . .

Apró, kaczkias léptek koppantak meg a folyosón — és benyitott Vera. Vadász ruhában volt . . .

Fess kurta szoknyában, mely alól kecsesen kandikált ki a bő bugyogó. Rövid kabátjával, helyre kis tollas kalapjával olyan vásottfius formája volt, a mi sohasem tetszik a nőknek, a férfiaknak azonban annál jobban. Az a száraz sápadt, feketeszemű, kicsit rekedt szőke asszony volt, kikben valami csodás, rejtett varázs van, „rontás“ mint a falusiak mondják.

Csinos kis táskáját is behozta a katonásan állott meg előtte.

— Gyereünk vadászni, uraim — mondta kicsit színpadiasan, azon a rekedt, suttogás-hoz hangon.

Zsiga bácsi majd leejtette a pipáját iedtében, De Bárdi szolgálatra készen ugrot fe. Csak most láttam, hogy ő is vadászruhában van.

— Uramfia? — szörnyűködött az öreg. hát már az asszonyok is vadásznak?

Klára néni úgy a pápaszeme fölött nézett Verára.

Azzal a félig csudálkozó, de majdnem egészen elitélő mosolygással, melylyel a szőid, művelt, uriaszonyok egyszerűen csodá-

lon szabad sérteni, szabad a másikon is. De nem szabad egyikén sem.

Következett a napirend: a mi ezuttal „napirend előtt“ ma is, mint tegnap.

Epen tíz honatya kéri a Ház figyelmét napirend előtt.

A sor elején Polónyi, áll, a végén Rakovszky, a közepén — Síma Ferencz. A rend őrség a témája valamennyinek.

Elsőnek beszél Polónyi.

— Csak az isteni gondviselés mentett meg attól, hogy eltiporjanak a rendőrök, szavalja ég felé fordított szemekkel Végre így szól:

— Kijelentem, hogy akár teljes vagyoni romlásom árán is, a magaméból kifizetem azokat a bírságokat, a melyeket az ifjúkra a rend őrség kirótt . . .

A vastag hangú néppárti gróf Zichy Aladár következett, a ki fejtegetései eredményét a következő tanulságban definiálta:

— Tessék a rendőrségnek megmondani, hogy: többet észszel, mint erővel!

A rövid beszédű grófot követte — Sággy Gyula.

Szintén „adalékokkál“ szolgált az egyetemről.

— W i t t m a n n János következett volna, de az ováció egy kis időre elodázódott.

Hirtelen Bolgár Ferencz futott a terembe és lelkendezve kiáltotta:

— Olik a gyerekeket a müegyetem udvarán!

A vészes kiáltás nagy ribilliót keltett az egész Házban, pedig senkit se „öltek.“ Az ifjuság nyugodtan állt egy csoportban. Bolgár Ferenczet tévesen informálták.

Mikor az ülés megint megnyilt, — meglehetősen nyugalom volt és Wittmann beszélhetett.

De ekkor J u s t h Gyula rohant a terembe:

— A tudományegyetemen is van baj! Most nem lehet tárgyalni.

— Nem tárgyalunk! — segítkezik neki Fáy István.

Izgatottan verik a padokat és megint felforr a v i h a r, a mig meg nem szólal az elnök.

nak vagy maskarának tartják azt, a mi az ő világukon kívül esik.

— Vadászunk bizony, felelt Vera. Ez kedves Zsiga bácsi, a modern női küzdelmek egyik legérdekesebb vívmánya.

Csak az öreghez beszélt. Klára néni nézését nem akarta észrevenni, Bárdi kedveért csak a kezét tartotta úgy, hogy gyönyörűen látszottak vékony, hegyes ujjai. Terit, meg engem észre sem vett.

Most az öregasszony szól:

— Nem modern dolog az, Vera. Ellenkezőleg, olyan régi mint magunk. Hát vajjon, még mi szegény, egyszerű sorsban élő asszonyok is tesszünk-e egyebet mint vadászgatunk?

— Na, tégedet ugyan nem szeretnék látni ilyen maskarában! — pattant föl Zsiga bácsi. — Szerencsére a két asszony olyan gyilkos módon nézett össze, — hogy egy ilyen szelidebb fajta bántalmat észre sem vehetett.

— Azt bizony, vadászunk, — folytatta Klára néni. Tizenhatodik évünkkel kezdjük s egész huszig hajszoljuk a színes, tarka lepkéket: a mi elröppené álmainkat. — Neked is volt elég. Tudom, hiszen olyan régen ismerlek. — Jóformán én neveltelek lányom mikor szüleid árván hagytak. — De csak huszadik évedig. Azontul nem terhel felelősség . . .

Vera bosszusan nevetett, de azért még mindig úgy tartotta szép kezét, mint az előbb.

— Az ülést fel nem függeszthetem. Tessék meghallgatni a szónokot.

Jön az ötödik bajnok S i m a Ferencz. A legreketebb mind között. Ő a Hentzi-ügyben kéjeleg és hamarosan — a koronánál tart.

Itt azonban megállitjn az elnök.

— A korona tényeit csak annyiban lehet felhozni, amennyiben a miniszterek, felelősége fedezi.

Társadalom szive.

— november 24.

Közeleg az idő, a mikor a társadalom sokat ósárolt szive megnyilatkozik, s a szeretet selyemkendőjével törüli le az árvák, az elhagyottak könnyeit, reményt, erőt adva az elesüggedt lelkekbe. És bármilyen ridegnek mondjuk is a kort, a melyben élünk a szeretet ünnepe alkalmával mégis tisztelettel kell meghajolnunk a társadalom melegen érző szive előtt, a mely poezist vegyit a rideg valóság közé s a mely mindenkor megmutatja, hogy az ember nemes teremtménye a világ alkotójának.

Alkotmányos szabad államokban a törvényhozási működés mellett csaknem egyetlen fontos tekintet, hogy a társadalmi működés miként néz szét eszközök után, melyek a humanizmus céljaihoz vezetnek. Sőt ez még fontosabb, a mennyiben igen sok törvény a végrehajtásban gunynya változik, de a mit a társadalmi szellem óriás karja ápolásba vesz, az nem papira írt törvény, melynek némelyike az élet szükségéből merített követelese a kornak.

A társadalomnak, mely már a civilizáció gyors vonatára fölkapott, temérdek teendőt kell elvégezni és azokat úgy intézni, — hogy az önzés, halitélet és szerencsétlenség szirtjein hajótörést ne szenvedjenek. Minálunk is talán elmaradottságunk ösztönző érzetében hatalmasan kezd, de csak kezd lenni minden térer a cselekvés buzgalmának nyilvánulása.

A társulati s z e l l e m, mely a helyesen felfogott anyagi érdekek kivívására szó-

A Tehát csak a lépke vadászaton?

— Csak ott. Mikor husztól harminczig számítottad az éveidet és és időközben férjhez akartól menni, megint csak vadásztál. — Ne is nevéssünk ezen, — hiszen olyan természetes és közönséges. Akkor, Vera lelkem, — paradicsomról álmodtál te is, — hát mondjuk paradicsom madár volt a czél . . .

— És aztán, kédezte Vera.

— Harmiczon tul voltál már, mikor a paradicsom-madár eltűnt. Mint szép és nyugtalan elvált asszonynak ugyan mi lehetett volna egyéb a vadász-ambicziód, mind a madarak ritkasága, az aranfácán, ugy-e kedveském?

Ezalatt kiosztotta a kávé, sorra kínált mindnyájunkat, aztán, mialatt mi abban a kínos szélcendben, mely nagy viharok előjele, nyeltük a forró kávé, Klára néni, most már nem Verának, hanem ugy a levegőbe mondta tovább' óvatosan, hogy hangja elkerülje a Terike fülét.

— Negyven éven tul azonban odavan az aranfácán is, és mi szépen lesülyedünk a vasárnapi vadászok színvonalára: csak ugy, kéz alats szerezzük a zsákmányt. Talan már nem is azért, mert kedvünk telik benne, hanem csak azért, hogy el ne maradjunk a többitől . . .

Vera lecsapta a kávé kanalát, felállott. Fehér volt, mint a szobor, fekete szem szurt és szikrázott. — De azért a mélyen sértett asszonyok nagy hősiességével csak így szólt:

litja a hi-
lyólag ter-
mind tag-
Ezze-
gének erő-
an az álla-
Hata-
közvagyon-
rangú tek-
ban. Hane-
kövésbé e-
Már-
sebb érze-
meg a tár-
mely a s-
sére vall.
Jóték-
azon fogal-
dást, mely-
sából áras-
elhagyottja-
tet és önfé-
emberi kel-
lok elérése-
A fer-
pezett érte-
kineset a l-
dot forgatr-
A nő-
az erény d-
sebb körre-
Ami a-
könyveinek
gasztalásár-
nyilik a t-
szentélyérő-
tere . . .
A ter-
finom szerv-
czélja nem-
A tisz-
szenvedély-
női szív tisz-
S mi más a-
sége, a társ-
mely alatt
bibontakoz-
születéséhez
egy kis ál-
egyenjog f-
formnak.

— Mer-
És elm-
csiség vitt.
Az ass-
gez, tettel f-
Nézzük
variasság ho-
ilyenkor m-
hagyni.
De, ho-
nunk, azt
mondani.
A szép
nagyvilági
ment után
kezdeni.
Vera se-
kopogós lép-
az erdőben,
furfangos, s-
nevetett.
Az arez-
és fényes;
lappangott
árnya.
— Tud-
Bárditól.
Amar f-
kan felelt:
— Nem-
— Azt,
képpen löni
eszket a ke-

m. Tes-

Ferenz.
Hentzi-
koroná-ban le-
kifelelős

ber 24.

sadalom
a szo-
árvak,
t adva
ridegnek
a szere-
tel kell
rzo szive
valóság
a, hogy
alkotó-a tör-
egyen-
mi mű-
melyek
Sőt ez
törvény
de a mit
ápolásba
nyek né-
követe-civilizá-
lek teen-
tézni, —
ésétlenség
Minálunk
érzetében
ni min-
nyilván-a helye-
ára szó-

on ?

arminczig
ben férj-
adásztál.
en olyan
Vera lel-
e is, —
volt amikor a
és nyug-
lehetett
ind a ma
gy-e ked-a kínált
ben a kí-
előjele,
most már
e mondta
kerülje adavan az
yedünk a
csak úgy,
alan már
onne, ha-
nk a töb-at, felál-
e szeme
mélyen
csak így

litja a hivatott erőket, az emberi önzésből fo-
lyólag terjedni fog a tapasztalt sikerek után
mind tágabb körben.

Ezzel azonban a társadalom azon réte-
gének erősödése van elérve, — melyet találó-
an az állam hátrgerinczének szokás nevezni.

Hatalmas motor kétségkívül a nemzeti
közgyonosodásra nézve s mint ilyen, első-
rangú tekintetet érdemel ezen materális kor-
ban. Hanem az emberszeretet költői zománca
kevésbé csillámlik rajta.

Már pedig az rideg próza, a szív neme-
sebb érzelmeinek poézisével vegyítve adja
meg a társadalomnak azt a tetszetősüde szint
mely a s z e r v e z e t egészséges vérkeringé-
sére vall.

Jótékony egyletek! Kell e fejtegetnünk
azon fogalmat, melyet e szó kifejez, azt az ál-
dást, melyet a szeretet kiapadhatatlan forrá-
sából árasztanak jótékony kezek a társadalom
elhagyottjai számára? A tapasztalás a szere-
tet és önfeláldozó ezer csodáját tárja fel az
emberi kebelt, milyen szent és magasztos czé-
lok elérése alkotta.

A férfinek kötelessége világos; kiké-
pezett értelemmel érvényesíteni a szellemi
kineset a haza érdekében vagy hőskézzelet kar-
dot forgatni.

A nő a kapott sebb bekötésével éri el
az erény dicsőségét, mert szívugara széle
sebb körre nem terülhet.

Ami azt teszi, hogy a nőnek fájdalom
könyveinek letörülésénél, a kolduló erény vi-
gasztalásánál, az éhező gyomor enyhítésénél
nyílik a t á r s a d a l o m b a n — az otthon
szentélyéről nem szólva most — tevénségi
tere . . .

A teremtés legszebb gondolatjának ezen
finom szervü lény alkotásánál — ily gyótró
célja nem lehetett.

A tisztult női érzelem és magasra vivó
szenvedély azon magasabb tárgy felé emeli a
női szív tisztá lángját, melynek a neve: haza.
S mi más a haza, mint a népcsalád összes
sége, a társadalom. Az élet aranyfátyolából
mely alatt lelki gyönyörök rejlenek, nem kell
bibontakozni a nőnek, hogy a társadalom ujjá
születéséhez járuljon. Nemes czélok feltevése
egy kis áldozatkészség s nemünkkel a nő
egyenjog faktorává válik a társadalmi re-
formnak.

— Menjünk!

És elmentünk. Engemet a nagy kíván-
csiság vitt.

Az asszony, ki ilyenkor szóval nem vé-
gez, tettel fog leszámolni.

Nézzük meg. Zsiga bácsit részint az ud-
variasság hozta, [részint tapasztalat, — hogy
ilyenkor mindig jobb Klára nénit egyedül
hagyni.

De, hogy Bárdi Pált mi hajtotta utá-
nunk, azt igazán senki sem tudna meg-
mondani.

A szép, nagy, erős fiu, kiből annyi
nagyvilági hajlam lappangott, — csak ment
ment után és nem tudott vele beszédet
kezdeni.

Vera sem szól sokáig. Csak ment helyke-
kopogós lépteivel előtte. Egyszer aztán, benn
az erdőben, — megállott és visszafordította
furfangos, sápadt szép kis fejét. — Nagyott
nevetett.

Az arca kerek lett, a szája nedves
és fényes; de a szeme szögletében ott
lappangott valami gonosz bosszu fekete
árnya.

— Tudja, hogy mit nevetek? — kérdezte
Bárditól.

Amar fellobbanó szemmel nézte és hal-
kan felelt:

— Nem tudom.

— Azt, hogy vadászni járok és tulajdon-
képpen lőni sem tudok, Nem merek. Nézze,
észeket a kezem.

— A társadalom szívet valóban a nő ké-
pezi, az a nemesen, tisztán érző lány, aki ta-
lálékonyágának egész erejével szenteli ma-
gát annak a czélnak, a melyet kitűzött maga
elő s a ki nem ösmer gátot, akadályt ott, a
hol az elhagyatottságnak a szeretet vigasztaló
szavara és létere van szüksége.

Vagy nézzünk körül az életben; a tár-
sadalmi harcokat nemesebb, gyöngédebb fajtái-
ban nem mindig az elsők között találjuk e a
nőt?

Bátrabb, erősebb, találékonyabb a fér-
finál s bizony-bizony nagyon messze állanánk
még a humanizmus cselekedeteinek gyakorlá-
sában, ha nem állana oldalunk mellett a nő
s kérő, buzdító szavaival nem sarkalna ben-
nünket nemestettekre.

Szép hivatás a nőé: a társadalom szívé-
nek lenni nem az utolsó feladat. De viszont
gondoljuk meg azt is hogy a szív a legérzé-
kenyebb része a társadalom nagy testének s
a többi s z e r v e k egyöntetű működése szük-
séges hozzá, hogy életrevaló legyen az ösz-
szesség.

Ne forduljatok el hát a nőtől, ha a sze-
retet nevében fordul hozzátok segítségért, ne-
vesebb dolgot nem cselekedtek mintha nagy
munkájában elsősegítitek.

Dreyfus története.

— A legújabb hírek. —

— nov. 24.

A Matin megerősíti, hogy ismét ház-
motozást tartottak és biztos forrásból tudni
véli, hogy a felfoglalt 43 levél közül öt közvet-
lenül összefügg a D r e y f u s ügygyel. —
Ezeket a leveleket állítólag különféle katonai
személyek írták Esterháznak 1894-ben és
1895-ben.

A nevezett lap szerint most már lehe-
tetlen kételkedni benne, hogy E s t e r-
há z y szerepet játszott a D r e y f u s-
ügyben.

Ugyanez a lap jelenti, hogy Boisdeffre
tábornok vallomásából kitűnik, hogy a volt
vezérkari főnök jól ismerte azokat a tényeket

Bárdi nézte, s minthogy a szeme elbo-
rult. Vera azt hitte, nem látta jói hát a ke-
zét is rátette Utoljára is azért van az em-
bernek öt érzeke, hogyha az egyik cserben
hagyja, a másik kisegítse.

— Ez a ravasz? — kérdezte Vera te-
tettő, gyerekes hangon.

— Ez.

— És így kell czélozni? De fogjon meg,
hátha elesem azután.

Bárdi engedelmeskedett. Erős karja biz-
tosan fogta az asszony hajlós derekát.

— Czél, tűz! — mondta Vera. Hátrahaj-
tott a fejét és bübajos, ronto, fekete szemei-
nek lázító simogatásával elaraszította a fiatal-
ember fényos homlokát, mámoros szemeit,
reszkető ajkait. Ce a Vera szája körül nyoma
sem volt az ellágyulásnak. Összeszorított aj-
kán csak az a gonosz, daczos, boszuálló dlha-
tározás látszott:

— Nos hát, azért is, nem bánom . . .

Aztán lőttek. A kakas lecsattant, a golyó
elrepült: ketté tört egy ágat s a virágos lomb
mint egy mesebrett szárny konyult le a
törzsről.

Bárdi letépte s egy olyan önfeléd, má-
moros mozdulattal tette a Vera lábai elé,
mintha oda akart volna borulni ő maga is.

— Ime a vadász zsákmány . . .

Vera egykedvűen fordult el és délben,
mikor haza értünk, azt mondta Terikének
hogy nem lőtt semmit.

a melyek alapján Picquart gyanakodott Ester-
házyra; kitűnik az is, hogy Picquart ezredes-
t é p e n akkor bízták meg az algiri és tuniszi
misszióval.

*

Már el küldötték St. Nazairebe azokat
az okmányokat, a melyek Drefust póre reví-
ziójának okairól felvilágosítani fogják. Egy
szombaton Martiniquebe induló gőzös még
egy egész aktacsomót visz magával. D r e y-
f u s az aktákat d e c z e m b e r k ö z e-
p é n kapja meg s azok átolvasása után me-
morandumot fog kidolgozni.

*

Egy hirlap azt állítja, hogy ujabban
Esterháznak nem kevesebb, mint 40 levelét
kiboztak el, melyek mind arra a sajátságos
és ritka selyempapírra voltak írva, mint a bor-
deró, a melyhez hasonló papírt az irásszakér-
tők szerezni az összes városi papirkereskedé-
sekben nem tudtak.

Vegyes hírek.

× **Az ígétet.** Rettentő ülése volt ma a
képviselőháznak — írja tegnapi kelettel a
Magyar Polgár budapesti levelezője. — Foly-
tonos volt a fülsiketítő lármá. A képviselők
minden pillanatban közel állottak ahhoz, hogy
tettleg is egymásnak menjenek.

Az elnök a roppant zsvájban másodszor
függeszté föl az ülést, a mikor egyszerre Bán-
ffy báró fölveszi a kabátját, kalapját és meg-
indul, A képviselők mindenütt összesugnaK:

»Hova megy?« — »A királyhoz megy?«
— »Most dől el a kérdés!« — Talán kiűtött
a kormányválság? Végre megkérdezte vala-
ki a miniszterelnököt:

— Elmegy, kegyelmes uram?

— Igen, elmegyek, — felelt Bánffy báró,
olyan nyugodtan és derűlten, mintha legalább
is vasárnap volna. — Ti csak maradjatok itt
nyugodtan, mindjárt visszajövök.

— De, ha kérdezni szabad, — mondá
ismét az előbbi képviselő, — hova megy?

— Megigérttem a feleségemnek, hogy
két órára otthon leszek ebédelni. Hát me-
gyek haza. Siklón megyek fél tíz percz alatt
megebédelek jövök gyorsan vissza, fél óra
mulva itt leszek, Ti csak maradjatok szép
nyugodtan itt.

És ezzel a miniszterelnök elment, mert
ugy ígérte meg a feleségének.

× **A ki a bíróját bátorítja.** Olyasmi még
csakugyan bajosan esett e földön. a mi meg-
történt a napokban egy kis francia városban
Lisson Napoleon, a kinek hajfodorítás és
nyírás volt a mestersége. meggyilkolta a só-
gorasszonyát. Ezért a törvényszék kötélre
való kivégezésre ítélte. A boldogtalan Hugli
különbön igen tisztességes jó fiu volt, a ta-
nuk vallomásából annyi mindenféle enyhítő
adat derült ki, s olyan megrázóan hatott a
vádott édesanyjának jajveszékése, hogy a
törvényszék elnök igen megilletődötten fogott
az ítélet kihirdetésébe, Az ajka remegett s
akármint küzdött is magával, egy-két köny-
csepp mégis csak kiesordult a szemén. A kö-
zönséget természetesen még inkább megha-
totta ez a nem mindennapi látvány. Egy zo-
kogás lett az egész esküdtszéki terem. Mikor
a meghatottság legnagyobb fokát érte el a
teremben, csak előlép az ítél és megvigasz-
talja imígyen a pityergő elnököt:

— Sohse sirj, öreg barátom! Hiszen
megtettél mindent, a mit megtehettél!

× **A megcsalt férj bosszúja.** Zajtik Ist-
ván napszámos tegnap reggel megleste a Ba-
kács-tóren Torma József viczeházmezt s

előbb jól megverte, majd a nála volt revorverból rálőtt. Tormát szerencsére a golyó csak horzsolta s baj nélkül elmenekült. Zajtig erre egy ideig bolyongott a reggeli szürkületben, míg végre a Lónyai utca 50. számú ház előtt revolverével bal mellen lötte magát s eszméletlenül terült el a kövezetre. Bevitték a közeli rendőrszobába, a honnan pedig az előhívott mentők a Rókus-kórházba szállították életveszélyes sebével. Tormát állítólag azért akarta meggyilkolni, mert családi életét teljesen feldúlta, elszerezte tőle a feleségét s e miatt napirenden voltak a perpatvarok. Zajlik alig marad életben. A rendőrség a vizsgálatot megindította ellene.

× **Éhenhalt író.** Szánalmas sorsra került egy valamikor jó viszonyok közt élt író; Ács Géza, a Shakespeare-fordító Ács Zsigmond református lelkész fia. Idegessége a borivásra hajította, a minek következménye a delirium tremens és a végső elzúllás volt. Nyomorgott hajléktalanul, most pedig meghalt — éhen. Az utcán találtak rá tegnapielőtt, bevitték a Szent István-kórházba, a hol még tegnap kiszenvedett. Négy napja nem evett, ettől esett össze a gyalogjárón és ez ölte meg. Régebben egy élelclapot szerkesztett és Istóczy újságjánál is nagy szerepe volt. Egy drámáját a Nemzeti Színházban is eljátszották, Ksőbb az iszákosság megrontotta az egészségét, remegő kezével írni nem bírt, agyát is megbontotta a sok ital. Évekig élt a józsefvárosi kocsmárosok kegyelemkenyerén. Pulay Gyula Sándor-utcai kocsmájában rajta mulattak a törzsvendégek, a kik nem sajnálták tőle sem a vacsorát. Végül a kocsmákból is kifogyott, az utca lett otthona.

Városi közgyűlés.

Borus, majd esős őszi nap viradt fel.

A szürke piszkos fellegek beboríták a láthatárt s 9 óra felé már javában szitáló esőben szállingóztak be a város atyái a városházába, a melyről immár nem tudhatni, hogy mi sorsa leszén?

Látszott a gyűlés elő képen, hogy valószínűleg tesz valami.

Egy előre csak — kapacitálás.

Hogy kire fognak szavazni? Kit volna legjobb elősegíteni? Kiben nem fognának megcsalatkodni?

A lépcsőn a pályázók némelyike üdvözlő rendkívül nyájas képpel az érkező városatyákat.

— Jó reggelt kívánok, sőt kijelentik, hogy ők alázatosszolgái is, a t. városi atyának, de kérik a névjegyök elfogadását és ennél vagy annál a szavazásnál szíves felhasználását.

Oh, jé! Mennyi kérés, de mennyi ígért!

Az érkező főispánt már a lépcsőn megakariják éljenezni, de még is ez akkorra marad, a mikor a közgyűlést megnyitja. Hanem akkor aztán harsányabb és lelkesebb is lesz.

De leglelkesebben éljenzett egy hosszú sárka kabátos ur, a ki aligha nem pályázik valamire.

No de mindegy az!

A főispán megnyitja a gyűlést, elmondja a gyűlés nevezetesebb intéznie valót s kezdődik a tárgyalás.

— Uram isten! Milyen száraz ma a polgármesteri jelentés! Mondja egy karzati érdeklődő.

— No persze! Csak nem kívánod tán, hogy egy francia rémdráma vázlata is bene legyen!

Sorra kerülnek aztán az ügyiratok. Lemorzsolják őket. De az óra mutató nagyon lassan halad.

A választási izgalom pedig már jelentkezik.

A folyósón egyre élénkebb a hangulat s az üdülni kimenő városi atyákat ostrom alá fogják.

— Hát milyen? A minő ilyenkor szokott lenni.

Soká kerül-e még a sor a választásokra!

Hja! Fontosabb dolgok is vannak. Telek vásárlásra kell szavazni. Ilyenkor a pályázóktól való beszállítás ideje, bizony lehet ilyesmit végezni. Máskor nem győl be a kellő lisztán.

A közgyűlés terme kezd forró lenni. A levegő egyre nyomasztóbb, pedig hát van s z e l l ő z t e t é s i s és üdülni helyiség.

Dél felé jár az idő, — a városatyák sűrjen huzzák elő a zsebórákat, de kiltartanak.

Hogyne! a legalkotmányosabb jog gyakorlata, a választás nem mindennapi.

Olyan kéjes tudat az: hivatalt adni, vagy megtagadni.

Csak egy pár félóra és sok remény fog porba hullani.

De hát erről és egyébbről beszéljen a — referens.

Gróf D é g e n f e l d József főispán elnök negyed 10 kor megnyitván az ülést a mult havi polgármesteri jelentést felolvastatta, a mit egyhangulag tudomásul vettek.

Az ügyhátrány jegyzék a tanácsi javaslat kíséretében elfogadtatik,

A belügyminiszternek a házszámozás és új utca elnevezések tárgyában alkotott szabályrendelet megfelelő módosítás iránt a városhoz hozott tanácsi előterjesztéseket is elfogadják.

Barsvármegye és Hód-Mező-Vásárhely hatóságai átiratot intéztek a városhoz, hogy írjon fel az anarchohisták ellen és dícsőült Erzsébet királyné emlékezetére építendő fogadalmi templom érdekében az országgyűléshez. A közgyűlés a tanács javaslatához hozzájárulva, elfogadja az indítványt.

Győr sz. kir. város a városok által kibocsátandó községi kölcsönkötvény bélyegadó és bélyegmentességek megadása iránt feliratot intézett az országgyűléshez, Debreczennek is megküldötte a feliratot, kérve annak pártolását. A közgyűlés a tanács előterjesztéséhez pártolólág csatlakozik a felirathoz.

Az állandó bíráló választmány jelentését a legtöbb adót fizetendő bizottsági tagok jövő évi névsoráról — tudomásul vették.

Az esküdtbírósi alaplajstrom összeállítására végett egy küldöttség kiküldetésére vonatkozó tanácsi előterjesztést — tudomásul veszik.

A lovassági laktanya ezen céljaira szükséges területek megszerzése s a fel nem használandó területek eladása felett egy kis vihar támadt.

Dr. F r e u n d Jenő kéri a fel nem használandó területek eladásának ügyét napirendről levenni. Indokolására A c z é l Géza főmérnök kijelenti, hogy előtte felszólaltnak állítása nem felel meg a valóságnak a mi érthető nyugtalanságot okozott.

Elnök figyelmezteti afőmérnököt, hogy tartózkodjék hasonló kifejezések használatától.

A főmérnök azután folytatja, beszédét és kimutatja, hogy az intézkedések csak előnyére váltak a várnak a városnak és nem hátrányára.

Elnök l ő g r. Degenfeld József főispán ezután elrendeli a névszerinti szavazást első sorban a megvétel felett azután bocsátkoznak a dr. F r e u n d Jenő indítványának, valamint az előadás tárgyalásába.

Miután a főispán intézkedése a közgyűlés helyeslésével is találkozott megkezdődött a névszerinti szavazás.

A közgyűlés 120 szavazattal 12ellenében

elhatározta a laktanya céljaira szükséges területek megszerzését.

Dr. F r e u n d Jenő indítványát egy hangulag elvetették.

A v á g ó h i d e l ő t t i téren berendezendő sertésvásár céljaira szükséges telkek megszerzése felett a másodizben névszerinti szavazást az elnök elrendelte.

Mivel ezen szavazásnál sem volt meg az abszolút többség, újabb névszerinti szavazásra határidőt tűznek ki, még pedig a decz. 4 ikén tartandó rendkívüli közgyűlésre.

A z i s p o t á l y u t c z a i 13 sorseámu pusztatellek elidegeníthetése felett ejtették meg — ezután másodizban — a névszerinti szavazást. A közgyűlés 125 szavazattal elhatározta ezen teleknek a z e l a d á s á t.

Azután a közigazgatási bizottság hat tag választás következett. a szavazás két helyen folyt le. A-tól M.-ig a nagyteremben szavaztak. A szavazatszedő bizottság elnöke Komlóssy Dezső, tagjai Koszorus Lajos és Kiss Bálint, jegyzője: Csók a Sámuel.

A második szavazatszedő bizottság elnöke Szabó Kálmán tagjai Reichmann Armin és Pongó Lajos jegyző Szabó Kálmán.

A megyei szavazás eredménye az lett, hogy 1/4 12 órakor a főispán a következőket jelentette ki: kapott

Dr. K o l a János	88
N e m e s Kálmán	88
M á r k Endre	88
P á l f y Gábor	85
Dr. P o p p e r Alajos	74
Z á d o r Lajos	87

szavazatot.

Majd a központi választmány megválasztása következett. Három évre megválasztottak I. kerületben C s i k y Lajos, dr. P a l l a y Miklós, L. N a g y Bálint dr. O r b á n József, N a g y Ferencz, G e r g e l y Antal K o v á c s Lajos, B a l o g h Imre. II. kerületben. S i m o n f f y István T o r d a y Gábor, S z a b ó Kálmán, R o n c s i k Lajos, V a r g a Károly, S e r l i Ede, dr. B a l k á n y Miklós, M i h a l o v i c s István III. kerületben. S z a b ó Kálmán kereskedő S z a b ó Sámuel, Z á d o r Lajos, H o r v á t h István, H a r m a t h, G e r g e l y, P á l f f y Gábor, V á c z y János, N a g y Sándor. Szavazatot kapott még dr. S z i k s z a y Szabó 45 öt K o c s á r Gábor 43-at.

Igazoló választmány tagjaiul megválasztottak. K. T ó t h Kálmán, M á r k Endre P o p p e r Alajos, H a r m a t h Getgely K o m l ó s s y Dezső. A főispán elnökül nevezte ki. dr. K o l a Jánost tagokul a magá részéről C s a t h Zsigmond és K o v á c s Lajost.

Ezután az állandó bíráló választmányt alakították meg 5 évre. Tagok lettek Nemes Kálmán, Lengyel Imre, Koszorus Lajos dr. Kemény Mór és dr. Király Ferencz.

A bizottsági közgyűlés békétlen eleme tegnap a szavazásban akarta bosszuját tölteni. Tudták bizonyosan, például a közigazgatási bizottság és központi választmányi tagok választásakor, hogy a régiék maradnak meg, mind a mellett három alkalommal is névszerinti szavazás kértek. Hogy mi értelmé volt a folytonos szavazásnak, azt ők maguk sem tudták, annyi tény, hogy elrabolt egy esomé drága időt. Bizonyára az országgyűlésen dörgő elvtársait akarták utánozni itt, a fiók parlamentben.

Egy óra volt már, mikor rá került a sor a tisztviselők megválasztására.

A választások.

A rendőrfogalmazói állásra jelölve vannak D e z s ő László, O r o s z László K e s z l e r N.

Egy óra után ért véget a névszerinti szavazás. Elnöklő főispán kihirdette az eredményt mely szerint 65 szavazattal Dezső László 32 szavazata ellenében ifj. Orosz László választá-

tott meg mezonak.

Rendőrbiz József választás A gyűlés

N A P

A központi küldött távirati je várható.

— Hüv

— A beü

mára. Percz 100 éves jubile kiállítás céljai konai körnek. belügyminiszte főispán fogja

— Szemé

nemzeti színhá rosunkba érke János neje hucsár Vi honvédhuszár városunkba ér

— A jubí

szet 100 éves már elkészül szobrászunk n fogtak az emle lába illesztésél

— Zuzmar

maráról mond tenni anyitl té közleményünk rott s ma eső raplékkal ellát felhők elusztá hova már hólé van szerencsé mely megakad nótorok immá lószintű, hogy csinál egy kis

— Bulyov

mon. A magy Bulyovszky Li a jubileumi ün A nagy művé A vasutnál őket az elszál gyen üdvözöl városban, mel köti.

— Erzsét

miniszterelnök rályné emlék a'akított orszá zottságnak f. ülésén hozot mindzokat a lapokat, mag királyné emlé töttek. hogy a intézetuél gyü adományokat vazott, de még dig azok befiz közelebbi kir. pesten a közp ker. emlékpén lékszoborra be könyveltetni é szolgáltatni. F ságokat, egyes kat sib, kik a mely pénzinté lyezték, hogy zésre jogosító könyvecské st nak, illetőleg, pénzártnak; v szolgáltatásak hetételek, az c rendelkezéséig hagyatnak me

tott meg mezőrendőrkapitánysági fogalmazónak.

Rendőrbiztosnak 9 pályázó közül Dobos József választott meg.
A gyűlést holnap folytatják.

N A P I H I R E K.

Debreczen, november 24.
Időjárás.

A központi meteorologia intézetnek Debreczenbe küldött távirati jelentése szerint a következő időjárás várható.

— november 24. —
— Hűvös, — Száraz — Ködös. —

— **A belügyminiszter a színészet jubileumára.** Perczel belügyminiszter a színészet 100 éves jubileuma alkalmából rendezendő kiállítás céljaira 200 forintot küldött a Csokonai körnek. A jubileumi ünnepségeken a belügyminisztert gróf Dégenfeld József főispán fogja képviselni.

— **Személyi hírek.** Priel Kornélia a nemzeti színház tagja ma este 7 órakor városunkba érkezik. Fogadására Komjáthy János neje megy ki a vasúthoz. Klobucsár Vilmos százados a nyíregyházi honvédtiszár század parancsnoka ma délbe városunkba érkezett.

— **A jubileumi emléktábla kész.** A színészet 100 éves emlékére készített emléktábla már elkészült Tóth András tehetséges szobrászunk műtermében. Ma már hozzá is fogtak az emléktáblának a vármegyeház falába illesztéséhez.

— **Zuzmára, eső, napfény.** Tegnap a zuzmaráról mondtunk egy dalt, ma ki lehetne tenni anyit térbe. A tisztelt zuzmára a mint közleményünk megjelent egyszerűen megugrott s ma esőre ébredtünk s mikor a paraplókkal elláttuk magunkat a szennyves felhők elusztak s napfény derengett ott, hova már hólepelnek kellene simulni. Szóval van szerencsénk szeszélyes áprilisi időhöz a mely megakadályozza, hogy a vidám dísznótorok immár megkezdődjenek. No de valószínű, hogy Katalin napja majd csak csinál egy kis rendet az időjárásban.

— **Bulyovszky Lilla a színészet jubileumon.** A magyar színészet egyik nagysága Bulyovszky Lilla ma este 6 óra 50 perckor a jubileumi ünnepségekre városunka érkezik. A nagy művésznővel együtt jön leánya is. A vasutnál Komlóssy Arthur fogadja őket az elszállásoló bizottság tagjaival. Legyen üdvözölve a nagy művésznő abban a városban, melyhez őt annyi kedves emlék köti.

— **Erzsébet királyné szobra.** A m. kir. miniszterelnök, mint a dícsült Erzsébet királyné emlékének megörökítése érdekében alakított országos bizottság elnöke, ezen bizottságnak f. évi november hó 2-án tartott ülésén hozott határozatához képest felkéri mindazokat a hatóságokat, egyesületeket, hírlapokat, magánosokat stb. a kik a dícsült királyné emléksobrának adományokat gyűjtötték, hogy a már lefolyt, de valamely pénzintézetnél gyümölcsösztetileg el nem helyezett adományokat mielőbb, az alábbi vagy megszávozott, de még be nem folyt adományokat pedig azok befizetése után szállítsák be a legközelebbi kir. adóhivatalba, illetőleg Budapestre a központi állampénztárba, vagy a IX. ker. emlékpénztárba, a hol azok, mint az emlékszoborra befolyt adományok, külön fognak könyveltetni és a központi állampénztárba beszállíttatni. Felkéri továbbá mindazon hatóságokat, egyesületeket, hírlapokat, magánosokat stb. kik az általuk gyűjtött pénzt valamely pénzintézetnél gyümölcsösztetileg elhelyezték, hogy az ezen betét feletti rendelkezésre jogosító okmányokat (takarékpénztári könyvecske stb.) szintén a kir. adóhivataloknak, illetőleg, Budapestre a központi állampénztárnak; vagy a IX. ker. állampénztárnak szolgáltatassák be, megjegyezvén, hogy ezek a betételek, az országos bizottság további rendelkezéseig, a gyümölcsösztetileg intézetnel hagyatnak meg. Végül felkéri a miniszterel-

nök mindazon pénzintézeteket, a melyeknél ezen gyűjtés czimén pénzüsszegek elhelyeztettek, hogy az erről szóló részletes adatokat nyilvántartás czéljából — közöljék a m. kir. miniszterelnökséggel (Budapest, Vár, Szent, György tér 1.) Minthogy pedig a m. kir. miniszterelnök ezekkel az intézkedésekkel nem kívánja a további gyűjtéseket megszüntetni, ennél fogva felkéri mindazokat a kik még gyűjtöttek, hogy a befolyó adományokat, azok gyümölcsösztetileg elhelyezése esetén pedig a rendelkezésre jogosító okmányokat a kir. adóhivatalhoz, illetőleg B.-pesten a központi állampénztárhoz, vagy a IX. ker. állampénztárhoz juttassák el.

— **Egy honvédőrmester balesete.** Tegnap délután könnyen végzetessé válható elgázolás történt a piacon. Egy szenvedélyes kerékpáros Kovács Károly honvédőrmester oly szerencsétlenül fordult le kerékpárjáról, hogy a mellette rohogó kocsi alá esett s a kocsikerekek keresztül gurultak a fején, Kovács a vasutól tért vissza kerékpárján a mint a Tiszza palota előtt haladt szembe jött vele Macsi Tóth János két lovas ekhós szekere s közel a szekér mellett Pávai Imre 7 számú bérkocsi a. Az őrmester azt hitte, hogy a szekér mellett elhalad, míg közelébe ér a fiaker s megszabdul a nehéz akadálytól. Amde amint echós szekér közelében haladt, a löcsbe ütdött, abban a pillanatban lefordult a kerékpárról és éppen a közelébe ért bérkocsi, élé esett. Allitól az oly gyorsan történt hogy a bérkocsi már képtelen volt lovait megállítani s megtörtént a borzalmas szerencsétlenség. A bérkocsi kerekei keresztül gurultak az őrmester fején. A szerencsétlenül járt őrmestert a honvéd kórházba szállították és azonnal ápolás alá vették. Ezred orvosa kevés reményt fűz életéhez.

— **Az ipartestület megalakítására** kiküldött végrehajtó bizottság felkéri a képesítéshez kötött iparosokat, hogy a f. hó 28-án megtartandó alakuló közgyűlésen választói jogosultságukat igazoló jegyeiket a főkapitányi hivatal iparügyosztályáról f. hó 27-én délután 4 óráig elvinni sziveskedjenek.

— **Jarvanyos betegség.** Már a multkor jeleztük, hogy városunkban a vörheny és kanyaró fölléptek, s úgy értesültünk, hogy az időjárás szeszélyes volta miatt is a betegülések szaporodtak. A szüléket azonban megnyugtathatjuk, mert nincs komoly veszély s a betegség könnyű lefolyása.

— **Hamisított borok.** A fővárosban felfedezett borhamisítás szenzációja mindenütt megeremélt a hamis borokat. A pécsi szüret gyár elárasztotta az ország minden nagyobb városát pancsaival, de úgy látszik, hogy leginkább Kolozsvár kapta a főváros után a legnagyobb adagot. Nagy Várad 80 ezer literről beszélt, de hát az nagyítás. Debreczenben tudunkkal nem igen küldöttek Pécsről bort, — de azért jó lenne utánna nézni a vasutnál, mert az is bizonyos, hogy Debreczenben sok helyen kapni — komisz bort.

— **Az iparos ifjuság önképző egylete** minden egyes mulatsága rendezésénél oda törekedett, hogy a műsort minél változatosabbá, vonzóbbá tegye s ezáltal a résztvevő közönségnek minél kellemesebb időtöltést szerezzen. A jövő hó 4-én a Bika szálloda dísztermében tartandó dalestélyét tréfás tombolával kapcsolatban rendezi oly formán, hogy minden egyes belépti jegyhez egy tombolajegy is adatik, utóbbi teljesen díjtalanul. A csinos és jobbra értékes tombola tárgyak éjféltkor osztatnak majd ki a közönség között.

A főiskolai zenekör I. hangversenye.

nov. 24.

Fiatal, de már is élet képes egyesülete mutatkozott be tegnap az ős kollégiumnak a nagy közönség előtt.

A főiskolai zenekör volt ez, mely másfél évi pályafutása alatt elért ahhoz a fokhoz, melynél már csak sikert jósolhat a pesszimita is.

Tegnap este zsufolásig megtelt a város-háza nagyterme intelligens közönséggel, mely a legmelegebb érdeklődéssel kísérte az egyes számokat, s zajosan tapsolt a szereplőknek. Három kiváló zenei talentumot fedezhettek fel a hozzá értők tegnap László Jenő, Baics Izidor és Pásztor Gyula szeméjében. Ez a három fiatal ember olyan dolgot produkált, mely becsületére vált volna akár milyen neves zenésznek.

László Jenő virtuóz hegedű játékaival tünt ki. Oly biztosan, könnyedén kezeli a vonót, s csalja ki a hegedűből a tisztábbhangokat, annyira precízül játszik, hogy a közönség nem győzött elegettapsolni a derek fiatal embernek.

Baics Izidor mint zeneszerző mutatkozott be. Egy nyitányát dirigálta nagy szabotossággal. Igazi élvezettel hallgattuk végig s gratulálunk az ambiciózus szerzőnek. Jó irányban halad, szép tehetségét így igazán érvényre juttatja.

Dicséretet érdemel harmadsorban Pásztor Gyula a kör genialis karmestere, ki mindenféle hangszert kitűnően játszik, s jeles karmesteri talentuma van. — Az est sikere nagy részben az ő érdeme.

Attérve most már a hangverseny lefolyására, konstatáljuk, hogy minden a legfényesebben sikerült. — A nyitányt (Rossini: Szevillai borbély) zajosan megtapsolták. Majd Beethoven VI-ik vonós négyesének első tételét játszották el Simonescu Sándor, Spitz Lipót, Pásztor Gyula László Jenő. A legnehezebb quartettek egyike ez, s mondhatjuk nagyon jól sikerült. Bihari primicialis magyarja Zsadyánytól (játsozták zongorán Alber Lujza k. a. hegedűn Pásztor karmester) zugó tetszés vihart keltett. Közvetlenül híven interpretálta a nehoz darab minden részét Pásztor. — Baics Izidor nyitányáról fennebb emlékeztünk meg. — A szerző maga dirigálta a zenekart, mely szabatos minden ingadozás nélküli játékaival keltett tetszést.

Különben volt még egy másik vonós négyes is, (Haydn Op. 74.) Ezekben László Jenő és Pásztor Gyula kivül Simonescu Sándor és Spitz Lipót érdemelnek igazi elismerést, Simonescu mint primhegedűs játszik virtuozitással. Spitz Lipót játéka is nagy zenei intelligenciát árult el. — Az utolsó zeneszám Schneider egyik polkája volt.

Vonzóvá tette a műsort a szintársulat két jeles tagjának Szabó Irmának és Szathmáry Árpádnak közreműködése. Szathmáry Árpád Saphér monologját, (Vigjáték három felvonásban) adta elő óriási tetszés közepette. A lelkes publikum a debreczeni hangversenyek szokásaként megakarta ismételtetni Szaty ur előadását, mire a nagy művész kedélyesen válaszolt.

— Majd a másik utczában!

Czélzott, hogy neki még mint Göncz Bálintnak a színházban játszani kell. Szabó Irma tőle megszokott, irigylésre méltó kedvességgel szavalta el Vörösmarthy Szép Ilonkáját. Zongorán az ismert kiváló zenész Drumár János kísérte.

A megnyitót János, a zenekör elnöke mondotta. Hangulatos verseket olvastak fel Kun Béla és Kovácsy Kálmán.

[(—a)]

Irodalom.

★ **Dolorosa.** Irta Szatmáry Zoltán. Egyszerű, igénytelen, de bizonyára nem ösmerelessen névvel lépek a nyilvánosság elé. Tíz év óta járom a vidéki újságírás utait s ez alatt az idő alatt több száz novellát, tárczát írtam meg, melyek bejárták a vidék összes előkelő lapjait s több közülök megjelent a fővárosi lapok hasábjain. Eltárcaelbeszélések legjavát válogatom ki most sajtó alá Ujévkor megjelenő kötetem számára, Kisebb részben ezekből, de jobbjára új, még sehol meg nem jelent írásaimból fog állani a

„Dolorosa“

című elbeszélés kötetem, melyet a karácsonyi könyvpiac egyik legelőkelőbb kiállítácu pro-

duktumának terveztek. Finom merített papíron francia folians alakban tíz ivre terjedő kötetemhez Nagy Endre irótársam, ki az eset-tel is feltűnő sikereset ért már el, rajzolt címképet. E kötetre bocsátom most ki az előfizetési felhívást, nem feltűnési viszketegből, tíz évi munkásságom gyümölcsét látom benne.

A könyv ára 1 frt. Előfizethető a gyűjtő-iveken s postán egyszerű posta utalványon címre, a „Szabadság” szerkesztőségébe címeve. Nagyvárad 1898. november hó. Szathmáry Zoltán, a „Szabadság” felelős szerkesztője.

Az ősmagyarok keresőjétől.

— A kínai forradalom. —

Zichy Jenő gróf Kinából irt legutóbbi levelét kiadójához, Ranschburg Gusztáv könyvkereskedőhöz intézte. — A levél Pekingből van keltezve és érdekes tartalma így szól:

Peking, okt. 7-én, 1898.

Hála Istennek szerencsésen végeztük el hosszú transbaikal-mongoliai utunkat, a hosszabik uton jöttünk keresztül a nagy Góbi-sivatagon és így egészen és teljesen nomádok módjára vándorolva a Baikaltól augusztus 20-ikától idáig, a hová szeptember 30-ikán déli 12 órakor érkezünk meg. Megtettünk ez idő alatt körülbelül 2700 verszet (380 német mértföld), ez körülbelül akkora darab, mint például Danzingtól Nápolyig.

Itt palotaforradalomba és néplázongásba estünk. A forradalmat az özvegy császárné csinálta az uralkodó császár ellen.

Ez 29-én hajnalban szökni akart álruhában, de elfogták — némelyek szerint legyilkolták, mások szerint az egyik kiokszban egy szigeten zárva tartják — a minisztereket vasra verték, egy rakás palotaórt és mandarint lefejezték — ez a palota-forradalom.

A népet ezalatt fölbujtatták a Slamák és azok most minden idegent inzultálnak különbség nélkül.

Harmadnapja három misszionáriust vertek félig agyon, ugyanaznap sárral dobálták a belga követ feleségét és egy most a vasutak építése végett itt időző francziát, Vicomte de Breteuilt.

Egy hét óta az ilyen kellemetes incidensek napirenden vannak. Az új minisztereket tegnap nevezte ki a Császárné. Ma alakul újból a Csungly-Jamen és holnap én leszek az első európai, a kit a Csungly-Jamen fogad. Be voltam már jelentve tárgyalni fogok a Batu Kán által elrabolt itt létező kéziratok végett. Hogy mikép fog az menni? Miféle sikerrel? Kevés reményem van; hogy eredményem leend.

Ma érkeznek az angol-orsz katonák, holnap a francziák és a japánok az idegenek megvédésére. Mellékelek egy kis könyvlajstromot, melynek beszerzésére ezennel felkérem önt, nem valami ritka dolgok, sőt azt hiszem, meg is vannak birtokomban, de használhatók lévén, nem baj, ha akár még egyszer is megszerezném azokat.

November 5-én indulok Tanghaiból Hong Kong, Ceylon és Alexandriának per Brindizi. Rómában két nap időzöm és úgy per Ankona — Fiumén haza érkezendek körülbelül december 15-ike körül.

Költészet a képes levelezőlapokon.

Mióta a képes levelezőlapokon először jelent meg egy-egy szerény tájkép felett az »Üdvözet... bób«, e tény már méhében rejté egy szülemlő költészet csiráját.

Azt hittük volna, hogy a rohanó prózai kor eltapossa azokat a gyöngéd virágokat, melyek életünket megszépítik s végelesz a költészetnek, melyhez idő és nyuga-

lom szükséges, hogy rimeket kereshessünk és találjunk, pedig az idő, — ah idő: az pénz csak a gazdag bankárok zsebében van, — a kik pedig nem foglalkoznak rimek faragásával.

Minék is, mikor ugyanazon idő alatt jövedelmezőbb kuponokat faraghatnak le részvényeikről.

Csalódtunk: a költészet él és virágzik, de úgy látszik, már csak a levelezőlapokra szorult. Utazók, kik minden állomáson gyorsvonaton repülnek köröskörül megállóhelyeiken megvesznek egy tucsat Üdvözet... bób levelezőlapot, arra ráfirkálják nevüket és egy ismerősük címét jelezvén ezzel, hogy „gondoltam rád“.

Vigéczek azonban és más költői lelkek a levelezőlap korlátolt terjedelméhez mérten 2—4 verssort is rákanyarítanak rossz rimekkel s így lepik meg vele „Öt“ vagy a főnök nejét, vagy unokahugát, vagy vigécztársukat hogy ez aztán eldicsekedhessék vele szélesebb társaságban, mutogatva a verssel is tönkresilányított Ansichts-kartét, mely oly távol országból jött.

Azon kellemes helyzetben vagyunk, hogy egy sereg képes levelezőlapot tartalmazó kazettánk fenekén egész csomó verses terméket találtunk, melyekből olvasóink épülésére közrebocsáthatunk néhányat.

Sietünk azonban kijelenteni, hogy ezekből egy sem szól nekünk, összesen szerencsétlen gyűjtő szenvedélyünk juttatott birtokunkba.

Az egyik üdvözet igen rövid. Az oblongon igen rövid verssoroknak volt csak helye, ezt a szellemes költő így tölté ki:

„Fennebb látod:
Hol barátod
Térhiányos
Olcso János.“

A „főnök“ urnak szól a következő üdvözet:

„Mély tisztelettel szól ime
Kész szolgálójának e rime,
Hogy többet írjak ide még,
Nagyon szűkre mérték a tért“.

Egy prózai utas végelgyengülésben kimult verse is előttem hever:

Fáradt vagyok, mint egy megvert eb,
S rossz vacsorától még levertőbb,
Melletem egy vetett ág ásit,
Elnyomva lelkem rimhajtásit... .

Ebben az emberben egy legeslegifjabb, vagy legöregebb Szász Károly veszett el. — Micsoda mesés rimek egy fáradt elmétől; ha ez nem volna fáradt az akadémia összes száz aranyait elűthetné a Szászcsalád és Somló Sándor kezéről.

Más levelező-lapon a kép éppen csakis két vékony sornak hagyott helyet. A verses sóhaj ennek megfelelő:

Oh tájkép, hagyj egy kis helyet,
Hadd küldjek egy üdvözetet!

A szerelem már merészebben szólal meg a levelező-lapon, melyet „Venczia“ gondolás vidéke ékit:

„Imádlak téged, drága angyal,
Tele szívvel és lázas agygyal,
De hogy szerelmem részletezzem,
E szűk lap széle áll csak ellen... .

Egy kávéházi pénztárnoknőnek szólhatott a »Jungfrau« lábánál kelt képes lap, melyen a hóborított csucs látható:

Epedve nézek fel a csucsra,
Melyet megmáztam hason csuszva,
Miközben rád gondoltam drága,
S a végleg szétfoszlott nadrágra.

Az ezután következő levelező lap íróját a Rajna mellett rugta meg hallábával a Heine pegazusa, mert a Loreley-termő sziklák alatt így nyögdécsel:

Én nem tudom, mi lehetett,
Hogy olyan bus levék,
De hogy mit írjak most neked
Nem tudom most se még.

Egy aggódó férj sóhaja nejéhez, Köszegről:

»Otthon nem spórolsz sört és bort,
Tojást, vaját, zsirt és szidalmat,
De tintát ugyan nem pazarlsz.
Hogy vagytok, — erről tollad hallgat.«

»Hotel Fenice« jelzésű levelező-lap magyar áldása hazafelé:

Rossz ágy, rossz bor,
Lelkem komor,
Rághatlan pecsenye,
Lusta személyzet,
Idő: itélet.
Egye meg a fene.

Még egy Klapphorn-költő is akad a vidám utazók között:

Együtt mentünk fel a szitnyára,
Margit elől, én meg utána,
De lefelé gurulni kezdve,
Nem nézheténk az etiketre.

Azonban egy közönséges fehér levelező lap is jutott a kezembe, melyen rajta volt ugyan az »Üdvözet«, de minden kép nélkül. Erre egy elrökönyödött pasasér e verses nyögést írta:

Le vagy czáfolva Ben Akiba,
Hiába volt igéd megírva,
Van mégis új a nap alatt:
E sáros
Kis város
Hol képes lev. lap nem akadt.

CSARNOK.

Lóri mama.

Meghalt az anya. Meghalt a legszebb és a legjobb feleség és anya; öt gyermek síratta a gyászba borult férj mellett a drága elköltözöttet.

Ez után az öt gyerekeknek csak egy sétájuk volt: a temető felé ott sirdogáltak órák hosszáig és hívták vissza az életbe az örök sirban pihenőt.

A férjet is lesújtotta a nagy katasztrófa de lassan-lassan megenyhült, vigaszt talált szép gyermekeiben, s minél többet időzött gyermekei között — s most ott töltötte minden szabad óráját, — annál inkább megérelődött benne az a gondolat, hogy ezeknek még anyára van szükségük.

Hanem maguk a gyermekek csak édes anyjuk hiányát érezték, csak ő utána keseregtek szüntelenül. A gyermeki szeretet kifogyhatatlan rajongással csüggött az édes anyá emlékére is.

És az öt gyermek, kik közül Béla már a gimnázium felsőbb osztályát végezte, Ró-

zsika pedig
szívvel vet
urak és as
életerős et
szer a kis
atyjának.
Az apa be
vezette aty
hozzá: — Pa

házasodni.
A pap
felzokogott

— Te
S zok
csillapítani
atyjához: — Ha

küdjél meg
házhoz. — Ha

az apa

Az na
szélt az at

— Pa
— Uj
magam, fe

nyoknak s
— Mi
hozzál a b

— De
gyöngéd a

dezni. Nem
nem teljes
feltételezh

rok velete
— De
— Ne

lasztani.
A fiu

csendesen
— Ha
ténni, hát

Az at
a kis leán

— Ha
És el

éves, de a
gednie kel

halt nőyer
nie nővere

gorához.
Igy k

jongás ne
mégis meg

Lóri néni,
helyét!

A gyö
tetben élte

közösen at
retet egysz

sege lett. E
csókoltak

gukat össz
is csak Ló

csak Lóri
És mi

fogadták, d
a gyermek

lettek s igy
— A

Lóri még r
Az aty

hogy gyeng
öt végtelen

dalmat oko
ókozzanak

Epp o
testvér me
nem tekint

radtak tová
Csak

szép Tibor
szép most

lította, mik
tohája kön

fiuska se
csókolta Ti

— Ug

Az új

gondtalanu

jében.

Igy tel

zsika pedig már a háztartást vezette, szorult szívvel vette észre, hogy atyjukhoz öregebb urak és asszonyok járnak: a még mindig életerős embernek feleséget ajánlani. És egyszer a kisebbik leány: Szidike azt mondta atyjának, hogy jöjjön ki vele a temetőbe. Az apa beleegyezett s Szidike anyja sírjához vezette atyuskáját, hogy azután így szóljon hozzá:

— Papa, azt mondják, hogy meg akarsz házasodni.

A papa nem felelt. A kis leány pedig felzokogott:

— Tehát igaz.

S zokogott hosszan, alig tudta atyja lecsillapítani. Végre azután így szólt a leány atyjához:

— Ha már meg kell történnie, esküdjél meg, hogy csak Lóri nénit hozod a házhoz.

— Ha ő eljönne hozzám! — felelt az apa.

Az nap az érettségi előtt álló fiu is beszélt az atyjával:

— Papa, házasodni készülsz?

— Ugy van fiam, fiatalnak érzem még magam, feleséget akarok magamnak, a leányoknak s a kis Tibornak pedig anyát.

— Mi meg nem engedjük, hogy asszonyt hozzál a házhoz.

— De fiam, szólt erősen a különben gyöngéd apa, én azt nem fogom tőletek kérdezni. Nem voltam én mindig jó hozzátok, nem teljesítettem-e minden kívánságotokat? feltételezhetitek rólam, hogy én rosszat akarok veletek?

— De az istenért — egy mostoha...

— Ne aggódjál fiam, jól fogok választani.

A fiu szeméibe könnyek jöttek s azután csendesen mondá:

— Ha már mindenáron meg kell történni, hát Lórit hozd a házba.

Az atya ugyanazt a feleletet adta, mint a kis leánynak:

— Ha ő eljönne hozzám!

És eljött. Belátta a szép, alig harmincz éves, de azért üde, bájos leány, hogy engednie kell; nem szereti ezt az embert, elhalt nővére férjét, de tekintettel keli lennie nővére árváira — feleségül ment sógorához.

Igy került Lóri néni a házba. Ámde ujjongás nem fogadta. A gyermekek most mégis megdöbbenek. Hát eljön csakugyan Lóri néni, hogy betöltse a szeretett anya helyét!

A gyermekek végtelen testvéri szeretetben éltek, meghaltak volna egymásért és közösen atyjukért, de a Lóri néni iránti szeretet egyszerre kihűlt, mikor ő atyjuk felesége lett. És csak annak is tekintették. Nem csókoltak neki kezét s nem engedték magukat összecsokolni, mint azelőtt, s ezután is csak Lóri néninek, az idősebbek pedig csak Lórinak hívták.

És mikor az apa hazajött, csókokkal fogadták, de ha azután az apa rátért nejére, a gyermekek egyszerre hidegek, zárkóztak lettek s így szóltak:

— A néni künn van a konyhában, vagy Lóri még nem jött meg a városból.

Az atyának az nagyon fájt: de tudta, hogy gyenge öt gyermekével szemben, kik őt végtelenül imádják. Nem akart nekik fájdalmat okozni, hagyta tehát, hogy Lórinak okozzanak fájdalmat, hallgatott.

Epp oly hidegen fogadták az új kis testvér megszületését s atyjuk kis fiacskáját nem tekintették az ő testvérüknek, öten maradtak továbbra is.

Csak a hároméves, arany haju, mesés szép Tiborka változott meg, ez odasimult a szép mostohához, titkon Lóri mamának szólította, mikor testvérei nem hallották, s mostohája könyvtől azott orcáit odadörzsölte a fiúcska selymes arcához és össze-vissza csókolt Tiborkát, majd így szólt hozzá:

— Ugy-e te szeretni fogod a kis babát?

Az újszülött fiu, a piczi Oszkár pedig gondtalanul feküdt lefüggönyözött bölcsőjében.

Igy telt el két esztendő: az új mama

csak Lóri néni maradt s esküdt ellenségüknek tekintették a gyerekek. Haj, anyjuk helyét akarta pótolni. Egyszer azután szomorú esemény sulya nehezedett a családra.

Sulyosan megbetegedett az ötéves Tiborka. És az orvosok egymásnak adták a kilincset. Nem használt semmi. A gyermek szenvedései nagyobbodtak s hátralevő napjai fogytak. Csakis Lóri nénit türe meg maga körül; és Lóri néni hat héten át nem távozott a betegágytól. Átölelte a beteg gyermek derekát s úgy igazította meg vánkosait. — Minden ételt meg kellett előbb izlelnie, hogy a beteg magához vegyen valamit, még az orvosságokból is előbb neki kellett innia.

Egyszer azután behugant a halál angyala, hogy felröpítse az istenhez az ártatlan gyermeknek a lelkét. És a gyermek érezte, hogy ő most örökre elköltözik. Testvérei ott sirtak körülötte, s ő most nem félt, bátran mondta Lóri néninek:

— Milyen jó is vagy te, Lóri mama!

A testvérek egy perczre összenéztek, tovább sirtak. Tibor pedig folytató:

— Én elmegyek, de azért ne sirtatok, hisz itt marad Lóri mama, helyettem pedig adta az Isten a kis Oszkár!

És a kis gyermek csakugyan elment. Egy napsugár villant keresztül a szobán, talán azon a napsugáron keresztül ment fel a menyországba. Utolsó szavai újra csak ezek voltak:

— Milyen jó is vagy te, Lóri mama!

És elszállt a lelke. Lóri mamát pedig ájultan emelték fel a halottas-ágyacska mellől...

Eltemették Tiborkát, végtelen volt a gyász, a fájdalom, a keserv; a szívek összeszorultak, de megnyitak a mostoha előtt — s Lóri néniből Lóri mama lett. . .

sz.—i.

Közgazdaság.

Budapesti gabonatözsde.

— Weisz József budapesti terménybizományi czég jelelése.—

Debreczen, november 24.

Készáru 5—10 olcsóbb

Okt. buza	9.74—9.75
Tav. buza	8.46—8.47
Tav. rozs	5.96—5.97
Tavaszi zab	4.75—4.77
Májusi tengeri 1899	—
Julius tengeri	—
aug.—szep. tengeri	—

Kőbányai sertésplac. november 23. Magyar elsőrendű: Fiatal nehéz (páronként 320 kilogrammon felüli sulyban) 56—57 krajczárig Közép (o. kint 251—320 klg. sulyban) 57—57 1/2 kr. Könnyű (páronként 250 klg.ig terjedő sulyban) 57 1/2—58 kr. Szerbiai: Nehéz (páronként 260 kg. felüli sulyban) 56 1/2—57 krajczárig, közép (páronként 240—260 kilogramm sulyban) 56—56 1/2 krajczárig. Könnyű (páronként 240 kilogr.-ig terjedő sulyban) 57—58 krajczárig

Bánsági. 100 mm, 79 k. 9,10 forinto t m⁸ m 77 k. 8,60 frton vegyes, 200 mm, 0 k74060 forintos vegyes. mind három hónapra

Bécsi sertésvásár. A st.-marxi központon vásáresarnokban ma megtartott sertésvásárar bejelentettek 9156 darabot, ebből a vást, elején felhajtottak: 3928 drb fiatal sertésn 4823 darak magyar hizott sertést, összesen a 515 darabot. Az üzlet pang.

Pestvidéki, 300 mm, 80. k, 9,10 fotinton sárga, 1,50 mm, 80 k, 9 forint 10 kron sárga, 100 mm, 80 k, 9,20 forinton 100 mm 79,3 k 9,20 frton, 100 mm, 80 k 9,30 forinton, 100 mm, 79 k, 9,30 forinton, 200 mm, 80 k. 8,60 frton sárga, 100 mm. 77,5 k. 8 forin 50 kron sárga, 100 mm, 79,5 k, 9 forint 10 kron sárga, 200 mm. 81,5 k, 9,25 forinton, 200 mm, 80 k. 9,25 forinton, 100 mm. 79 k 8,85 forinton vegyes, 100 mm. 79,5 k. 8,90 forinton 300 mm. 77,5 k, 8,90 forinton 100 mm, 77 k. 8,90 forinton, 100 mm. 78 k 9,— forinton sárga, 200 mm, 78 k. 8,90 forinton, 100 mm. 78,5 k, 8,70 forinton 300 mm, 77 k, 8,90 forinton, 100 mm. 79 k 8,90 forinton 200 mm, 78,7 k, 8,90 forinton, 100 mm, 78 k 8,90 forinton. 100 mm, 86,8 k. 8,90 forinton mind három hónapra.

Nyilttér*)

Elmulaszthatlan kötelességünknek tartjuk, hogy ifj. G á l l Józsefné T ó t h Irma tanítónőnek — ki gyermekeinket szeretetteljes figyelemben és szakszerű zenei oktatásban a legnagyobb megelégedésünkre részesítette — ez uton hálás köszönetet mondjunk s a »zeneakadémiából« való kilépése feletti sajnálkozásunkat kifejezzük.

Debreczen, 1898. Nov. 24.

Több szüle.

*) E rovatban közlöttékért nem vállal felelős- séget a Szerk.

(Neustein-féle ERZSÉBET labdacso.)

SZÉKSZORBULÁS

a legfontos betegségek forrása ellen. Czukrozott külsejük végett még gyermekek is szívesen veszik

— Egy 15 pilulát tartalmazó doboz 15 kr., egy tekeres, mely 8 dobozt, tehát 120 pilulát tartalmaz, csak 1 forint o. é.

ÓVÁS! Utánzásoktól különösen óvakodjunk. Kérjünk határozottan doboz törvényileg bejegyzett védjegyünkkel piros-fekete nyomtatásban „Szent Lipót” és „Neustein Fülöp gyógyszerész” aláírással van ellátva. A kereskedelmi törvényszékiileg védett csomagjaink aláírásunkkal van ellátva.

Neustein Fülöp

„Szent Lipóthoz” címzett gyógyszerára
WIEN, I. Plankengasse 6.

Raktár Debreczenben: Rothschnek V. Emil, Tóth Béla, Balázs Ödön, Mihailovits István, Muraközy László és Füleki Pál gyógyszerárában.

Pénteken, 1898. November hó 25-én.

HUNYADI LASZLÓ.

Eredeti nagy opera, 4 szakaszban. Irta: Egressy Béni. Zenéjét szerzette Erkel Ferencz

—:

Holnap, Szombaton nov. hó 26-án:

A debreczeni színészet 100 éves ünnepének előestéjén; Ujházi Ede E. Kovács Gyula és Mándoky Béla urak vendég fellépéssel:

DISZELŐADÁS.

Tisztelettel értesitem Debreczen n. é. közönségét, miszerint a 26. 27 és 28-iki diszelőadásokra jegyek a mai uaptól kezdve a színház baloldali pénztáránál kaphatók, a már között felemelt helyárak mellett.

Különösen felkérem „Csokonai-kör“ mélyen tisztelt választmányi tagjait, hogy a részükre fentartott helyek iránt a mai nap folyamán intézkedni méltóztassanak, hogy a jegyek kiadása akadályba ne ütközzék.

A mélyen tisztelt előjegyzők jegyeit pénteken d. e. 11 óráig tartja fenn a pénztáros.

Komjáthy János,
igazgató.

Bérekocsik díjszabályzata.

	Két lovas	Egy lovas
<i>I. Napszámra</i>		
Egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig	5	3
Fél napra, reggeli 6 órától d. n. 1-ig, vagy d. n. 1-től esti 9 óráig	3	2
<i>II. Óraszámra</i>		
Fél órára	— 40	— 30
1/4 órára	— 60	— 45
Egy egész órára	— 80	— 60
Minden következő órára	— 40	— 30
Az utolsó órán túl félórára v. hevesebb időre	— 20	— 15
<i>III. Egyes járatokért</i>		
Megállapodás és visszamenet nélkül a város sorompói belül	— 50	— 30
<i>IV. Meghatározott járatok</i>		
Temetésnél (valláskülönbség nélkül), ha a végtisztesség a templomban történik, Atemetőbe és vissza	2	1 40
A háztól kiveszen a temetőbe ki és vissza	1 20	— 80
A színházba menet	— 60	— 40
A színházról jövet	— 80	— 60
Bármely vasuti indóház vagy raktárhoz csapalmenet vagy jövet kézi táskával	— 50	— 30
Éjjel	— 80	— 60
A kocsis mellé elhelyezett minden darab málna után külön 10 krajczár díj jár.	—	—
A korcsolyázó, vagy csónakázó tóhoz, cukorgyár, légszelesgyár, kertészeti egyesület és gőzmalomhoz menet vagy jövet	— 50	— 30
menet és visszajövet egy órai várakozással	— 80	— 60
A nagyerdői fürdőházhoz, polgári vagy katonai lövöldéhez menet vagy jövet	— 50	— 30
menet és jövet egy órai várakozással minden következő órára	1	— 70
Külső barom- és lövésztertre oda és vissza egy órai várakozással	1 20	— 90
minden következő órára	— 40	— 30
Katonai lakóházhoz és katonai kórházhoz menet vagy jövet	— 50	— 30
menet és visszajövet 1 órai várakozással minden további órára	— 80	— 60

Debreczen, 1898. nyomtatott Kútafi könyvnyomdájában.

MINDEN SORSJEGY MIND A 6 HUZÁSRA JÁTSZIK

6 HUZÁS UJSÁGÍROK SORSJÁTEKA 6 HUZÁS

FŐNYEREMÉNY 100.000 KORONA

5 a 20.000 KORONA STB. STB.

ANYEREMÉNYTÁRGYANAT KIVÁNTATRA ZÖLÉVONÁSSAL KÉSZPÉNZBEN VISSZAVAGY ROLJA A VALLALAT. 1899

EGY SORSJEGY ÁRA 1 KORONA

Huzás már 1899. január hó 4-én.

Sor jegyeket ajánl:

Közzgazd. bank r. t.

és

Katz Jakab

dohány-tőzsdéjében

Debreczen.

Hatóságilag engedélyezett

VÉG KIÁRULÁS.

Tisztelettel tudatjuk a n. é. közönséggel, hogy szabóüzletünk

kész férfi- és gyermek-

ruhaáru-osztályát

feloszlattuk

s meglevő nagy készletünket

igen jutányos áron

véglegesen kiáruljuk

s ezzel módot nyújtunk a t. közönségnek, hogy szükségletét nálunk

igen olcsón

beszerezhesse, mert

egész kész férfi- és gyermek-ruhaáru-raktárunkat

véglegesen és teljesen ki fogjuk árusítani.

Teljes tisztelettel:

SZEDLÁK és VAMOS.

DI

Előfizetési árak

Megj

Abból rendőrség Magyarorsz örömsugár gunk egére került a tő godi tanác öröme m munkájára Magyarors

S nem abban a k nőke Szilá korbácsolt állásának t Fejérváry is. ki lovag ágát s köv mindazokna rosszabb ta Senkis

ban, hogy soha se vo lenleg. Rem vágó kérdé s ha nem mit a medo fizet a nem hogy a tör teljesen szü le van kötve Nemes

A DEBRE

Ma

— Nem Ernő cousin zony kiméln Margit kapott volna Bár a néha kincs nem ünnepe érezte magá mébe monda Valójában h

Fiatal szony! mon Miért v szen fiatal! — Két mondá durv gyermekora eltagadni.

— Feje részvéteért vegőre, Ámbár hivatalnok, foglalva, mé sérje. Mert nek sem vol vállalt vonog mondani: